

# Kaygı

– üzgünbiri · 16 Ağustos 2021

kaygıyla başlıyor akşam, evlerden sızan  
kimse özgür değil, mahkum yaşamaya herkes  
savaşmalı mı onlarca haine, adama karşı  
kentlerde ve kasabalarda ve kırlarda  
her yerde ve her yerde  
uzanır göğe doğru içimizden yaşamak arzusu  
yıkmaq kentleri ve kasabaları  
yıkmaq bütün karanlığıyla ölmüşlerin ve ölemeyenlerin

beni görüncedir o ırmak kıyısında soyunmaların  
saçlarınla oynamaların sayıklamaların beni görüncedir  
dolaşır işhanlarından ve bürolardan memur sesleri  
uzadıkça aynalarda sakallarım, beyaz gömleğim  
sessizce ölümler tarih bilenler ve kentliler  
yaşamakla günlerin getirdiğini, kıyı adamları, tekneçiler  
plaza çalışanları, birden yorulur gece, kararır insan  
beni görüncedir sessizliği hatırlayışın, uzanmaların kanepelerde  
bir adamdır, büyür bir sıkıntı içinde  
yürümekle hep aynı kaldırımları

oturuyoruz balkonlarda ve kiraathanelerde ve kalabalıkta  
bir durakta bekliyoruz gelmiyor otobüs  
bu üşümeler, ürpermeler, terler üstümüzde  
eski evlerin, eski insanların uğultusu üstümüzde  
ekmeğimiz, unumuz vardı su içmelerimiz vardı hep bir ağızdan  
yürüdükçe büyüyen şehirler üstümüzde,  
incil okuyanlar, kardeş sevenler  
üstümüzde bütün sesleri yaşantısı eski insanların  
bütün kışları yazları görücü gelenlerin, emekli subayların

balkonlardan bakıyoruz  
iyi mi kötü mü balkonlardan bakıyoruz  
sokaktadır bütün delirmesi saçlarınının  
usanır kadınlar hep beklemekle o adamları

-o adamlar işte bankta oturan, petrol ofislerinde antikacılar da sessiz sessiz yürüyen adamlar kadınları severler soyundukça geceleri karanlıkta, hep aynı yoldan yürürler, bilmezler kendince düşünmeyi gider serin sular önünde beklerler-

usanırlar hep aynı şeyi düşünmekten,  
göstermekten kendilerini gizli gizli  
büyütmeyi bir bakışmayı odalarda

-odalarda minderler vardır, her şeyin konuşulduğu gizli saklı ne varsa oradadır, insanlar büyür yemek yer uyurlar düşünürler bu odalardadır bütün hayatlar uğuldar duvarlarında, bir keresinde çok yalnız kalmıştım bu odalarda, büyük büyük adamlar yürümüştü içimde, gidip bir köşede bir kadın düşünmüştüm-

beni görüncedir yürümen uzun uzun yollarda kirlenmen bilinmezin giziyle, küçük çocukları anışın, saklı arzuların korkuların beni görüncedir  
tedirgin miyiz korkulu muyuz şehirlerde iki kişiyiz  
senin seslerin bunlar, uzak uzak yalnızlığın, eğilip sokuluşun, sıcak ellerin  
evimizdeyiz iyi mi kötü mü  
balkonlardan bakıyoruz